

[Merethe Due Jensen]

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig de forelåede ændringer i loven om menighedsråd, som i høj grad er en tilpasning til de indvundne erfaringer siden lovens ikrafttræden.

Især vil jeg fremhæve, at vi finder det positivt, at det nu er teknisk muligt at lægge folketallet pr. 1. januar i valgåret til grund for antallet af valgte medlemmer i menighedsrådene, og at der er tilvejebragt hjemmel for, at der i visse tilfælde af de kirkelige kasser kan ydes diæter til medlemmer for deltagelse i møder, hvortil der indkaldes af tilsynsmyndigheden.

Kirkeministeren (Mette Madsen):

Jeg vil gerne sige tak for den brede tilslutning, der har været til dette – som det rigtigt er sagt – mest tekniske forslag.

Der blev stillet nogle spørgsmål, som jeg godt vil besvare direkte.

Hr. Nørgaard-Sørensen spurgte, om der i høringssvarene havde været nogen bemærkninger til paragraffen om, at menigheden kan vælge en person til at være talsmand og, som hr. Nørgaard-Sørensen sagde, »have hånd i hanke med kirkefunktionærerne«. Jeg erindrer ikke, at der var nogen, der bemærkede noget om det, men jeg sender gerne høringssvarene til udvalget.

Så talte hr. Nørgaard-Sørensen også om de økonomiske omkostninger. Når der nu bliver visse ting, man kan få godtgjort via diæter, vil det måske hjælpe lidt, så der er flere, der er interesserede i at tage dette frivillige arbejde, som det er at være medlem af et menighedsråd, op. Det ville man drøfte i udvalget, og jeg synes, det er udmærket, at det bliver drøftet, og jeg hører meget gerne, hvad der kommer ud af drøftelserne.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi får skabt – bl.a. ved vore drøftelser her, der kan brede sig uden for huset – så meget interesse som muligt for det kommende valg og for menighedsrådsarbejdet i øvrigt. Jeg synes, det er vigtigt, at vi giver befolkningen indtryk af, at det er en sag, det virkelig er værd at ofre sin interesse på, og at det er noget, man godt må have mod på at have at gøre med. Jeg så meget gerne, at der blev forberedende møder til valget, sådan at man kunne redegøre for, hvad det menighedsråd, der nu har siddet, har lavet i de 4 år, hvor det har siddet, og hvad der er af opgaver i sognet i de kommende 4 år. Ikke bare sådan nogle formelle møder, som man sætter en time af til, før man skal have

opstillingsmødet, men møder, som man sætter en aften af til med en spændende foredragsholder, så mange vil være interesserede i at komme, og så kunne man på det møde fra menighedsrådets side fortælle lidt om det arbejde, man udfører i et menighedsråd til gavn for hele sognet.

Fru Hanne Thanning Jacobsen spurgte direkte, hvorfor det først skal have gyldighed fra 1992, at man nu kan få folketallet et år tættere på valget. Det er på grund af, at da man stod og skulle forberede valget i november 1988, var den teknik, der skulle bruges, endnu ikke i orden. Derfor kan det først gælde fra næste valg. Jeg havde også gerne set, at det allerede var sket nu, men det kunne vi altså desværre ikke nå.

Så spurgte fru Hanne Thanning Jacobsen, om stedfortrædere også skal skrive under på denne erklæring om at udføre arbejdet på en bestemt måde, når man bliver valgt til et menighedsråd. Det er rigtigt, at også stedfortrædere skal skrive under. Om man vil forlange denne dokumentation, hvis man bliver valgt et nyt sted i landet efter at have været menighedsrådsmedlem i et andet sogn, har jeg egentlig ikke tænkt over, men jeg er da villig til at komme og drøfte med udvalget, hvor meget dokumentation, der skal være for, at man har skrevet under på det en gang før, eller om man vil synes, det er nemmere at skrive under en gang til. Der er jo ingen, der forbyder én at skrive under igen. Det har bare været sådan, at formuleringen i den forrige lov kunne tolkes sådan, at alle skulle skrive under hver gang, og det synes jeg altså er for tungt.

Det, der så står tilbage at svare på, er spørgsmålet om diæterne, og hvorfor man nu skal bruge flere penge på det. Jeg synes, at hr. Nørgaard-Sørensen og senere hr. Povl Brøndsted så udmærket udtrykte det. Medlemskabet af et menighedsråd er selvfølgelig et frivilligt arbejde, men det medfører dog, at man til visse møder skal bruge sin arbejdstid, og her har vi overvejet meget: Hvor vidt er det nu, vi går? For det er jo sådan, at det at være medlem af et menighedsråd ikke er et borgerligt ombud, og jeg tror, der er bred enighed i befolkningen om, at det skal det heller ikke være. Men så kan man heller ikke sige, at man vil have alle de fordele, der er, når man har et borgerligt ombud.

Jeg tror, vi skal være meget varsomme med at gå længere end til det, jeg foreslår her, men det er selvfølgelig noget, man kan drøfte i udvalget.